

Du er evig

Jeg beder til Gud om, at du kan tro på denne sandhed, fordi denne Gud skabte mennesket, blev prøvet i alt, men han blev også godkendt, fordi han adlød Gud i alt, indtil døden, for hvilken han fik liv tilbage: han rejste sig fra de døde og det blev frelse for alle, der tror.

Du er evig

Hvor skal du hen til evigheden?

Dette er et spørgsmål, som kun få ved, hvordan man skal svare, men Bibelen viser, hvor mænd vil hen, når de går ind i evigheden. Hvis mennesket anerkender Jesus som sin eneste og suveræne Herre og frelser, snarere hvis han tror på, at Jesus Kristus er den levende Guds søn, for i evigheden var han Gud, dog fratog han sig sin herlighed og blev kød (mennesket), var underkastet de samme lidenskaber som mennesker, men syndede ikke; der døde på grund af den barriere for adskillelse, der eksisterede mellem Gud og mennesker (synd) og steg på den tredje dag, er det sikkert, at en sådan mand i evigheden vil eksistere evigt i fuldt fællesskab med Gud.

Men hvis du ikke tror på den sandhed, der er afsløret ovenfor, vil der være evigt fremmedgjort fra Gud.

Gud skabte mennesket for at være en del af et projekt, som han etablerede i sig selv, og da Gud er evig, kan mennesket ikke være midlertidigt, dvs. slukkes en dag, derfor gav Gud ham noget af sig selv (ånde) af livet)

“Og Herren Gud dannede mennesket fra jordens støv og ånde livets ånde i sine næsebor; og mennesket blev til en levende sjæl ”(1 Mos 2: 7).

Livets ånde, som mennesket besidder, kom direkte fra Gud, den Evige, vil snart ikke blive slukket og forblive i evigheden.

Før Gud skabte mennesket, skabte han jorden og delegerede sit herredømme over den efter at have skabt den:

"Og Gud sagde: Lad os gøre mennesket til vores billede efter vores lighed; og herske over havets fisk og over himmelens fugle og over kvæget og over hele landet og over ethvert krybdyr, der bevæger sig på jorden "(1 Mos. 1:26).

Derefter forberedte han et behageligt sted for manden at bo:

"Og Herren Gud plantede en have i Eden på østsiden; og han satte den mand, han havde dannet, der. Og Herren Gud lod hvert træ vokse ud af jorden, hvilket var behageligt for øjet og godt til mad; og livets træ midt i haven og træet til kundskab om godt og ondt "(1 Mos 2: 9).

Mennesket nød omsorg og fællesskab med Gud:

"Og Herren Gud sagde: Det er ikke godt for et menneske at være alene; Jeg vil gøre ham til en passende hjælper for ham. Så da Herren Gud dannede alle dyr i marken og alle fugle på himlen fra jorden, førte han dem til Adam for at se ham, som han ville kalde dem; og uanset hvad Adam kaldte hele den levende sjæl, det var hans navn "(1 Mos. 2:18 -19).

"... hvor Herrens Ånd er, er der frihed" (2Kor 3:17), og som forventet gav Gud mennesket frihed:

"Og Herren Gud befalede mennesket og sagde: Du skal spise frit af hele haven i træet ..." (1 Mos. 2:16).

Og han viste ham liv og død: livet var at adlyde ham, det vil sige at mennesket ville forblive forenet med Gud, fordi Gud er liv, og døden skulle adlyde ham, fordi ulydighed ville føre til adskillelse fra Gud, det vil sige døden.

“Men du skal ikke spise af træet med kundskab om godt og ondt; for den dag du spiser af det, skal du helt sikkert dø” (1 Mos. 2:17).

For at omskrive: Så længe Adam ikke spiste af træet med viden om godt og ondt, ville han være forenet med Gud (i live), hvis han spiste, ville han være adskilt fra Gud (død). Beslutningen var klar: spis ikke, så du kan leve!

Kan du se Guds kærlighed og omsorg for mennesket i disse bibelske passager?

Adam lagde imidlertid ikke mærke til det, for da slangen sagde: ‘Du vil bestemt ikke dø’ (1 Mos 3: 4), troede han på slangen og spiste frugten.

Og hvem var slangen? Han var en formodet engel, der mistede sit fyrstedømme netop fordi han stræbte efter det, som Gud havde foreslået i sig selv, og mennesket ville være en del af det.

”Jeg vil gå op i skyernes højder og være som den Højeste” (Is 14:14).

Men se hvad Gud foreslog mennesket:

“Og Gud sagde: Lad os gøre mennesket til vores billede efter vores lighed ...” (1 Mos. 1:26).

Satan ønskede ikke at være et menneske, men ville have Guds lighed, fordi ligheden ville gøre ham større end englene ”Og du sagde i dit hjerte: Jeg vil rejse op til himlen, over Guds stjerner vil jeg ophøje min trone, og på menighedens bjerg vil jeg sidde på nordsiden” (Is 14:13).

Guds stjerner refererer her til engle.

Da mennesket troede på det, som Satan sagde, og ignorerede Guds ord: “Du vil helt sikkert dø”, begik han “uretfærdighed”. Med denne handling solgte Adam sig selv som slave til synden,

og alle dem, der skulle fødes, blev også solgt, det vil sige alle mennesker på grund af Adams lovovertrædelse syndede: "Fordi alle har syndet og mangler Guds herlighed" (Rom. 3:23), er alle adskilt fra Gud.

Og fra det øjeblik blev mennesket forkasteligt, iredtesat, dvs. fordømt, død, fremmedgjort for livet for evigt, fordi han har en sjæl, der vil eksistere for evigt, selv efter at han er vendt tilbage til støvet.

Men Guds hensigt kan ikke stoppes, og i hans kærlighed, som han elskede mennesker, gav han kraftig frelse: hans egen søn, der fratog sin herlighed "Men han tømte sig selv i form af en tjener og blev ligesom mennesker" (Fil 2: 7), og han blev som mennesker, så mennesket igen skulle få mulighed for at blive som Gud.

Det var nødvendigt, at retfærdighed blev oprettet: i begyndelsen troede et menneske, der var skabt uden synd, ikke Guds ord, men på et passende tidspunkt var et andet menneske uden synd lydige mod Guds ord.

"For som om ved et menneskes ulydighed mange blev gjort til syndere, således vil mange blive gjort retfærdige ved lydighed fra én" (Rom. 5:19); "For ligesom døden kom af et menneske, således kom de døde opstandelse af et menneske" (1Co 15:21).

Men hvordan ville dette ske, hvis alle syndede?

Gud måtte blive en mand, og det er derfor, Jesus blev født af en jomfru ved Guds kraft.

Jeg beder til Gud om, at du kan tro på denne sandhed, fordi denne Gud skabte mennesket, blev prøvet i alt, men han blev også godkendt, fordi han adlød Gud i alt, indtil døden, for hvilken han fik liv tilbage: han rejste sig fra de døde og det blev frelse for alle, der tror.

Og alle, der tror på Kristus, er retfærdiggjorte, fordi de dør sammen med Kristus "For den, der er død, er retfærdiggjort fra synd" (Rom. 6: 7) og genopstår med ham. Syndfuld natur slukkes, og mennesket bliver død for synd, men levende for Gud "Så betragter I jer også selv som døde for synden, men alligevel levende for Gud i Kristus Jesus, vores Herre" (Rom 6:11), For han rejste sig sammen med sin søn Jesus Kristus "Derfor, hvis du allerede er rejst sammen med Kristus, skal du søge det, der er over, hvor Kristus sidder ved Guds højre hånd" (Kol 3: 1).

Hvis du tror på dette ord, vil du blive frelst fra evig fordømmelse, det vil sige, du vil gå ind i evigheden i fællesskab med Gud. Evigt liv!

Er du i stand til at tro på Jesus Kristus?

"At vide: Hvis du med din mund bekender Herren Jesus og tror på dit hjerte, at Gud oprejste ham fra de døde, vil du blive frelst" (Rom 10: 9).